IOSEPHUS FLAVIUS

Admont (?), um 1138/1165

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25967
Copyright: Admont, Benediktinerstift

sertusq; ciuitatē ornaret. portasq; ꝑtinꝰ
apiret. & alios q̄dē cū uestē alba. ipsū
aū J reliq̄s sacerdotes cū legitimis stolis
iussit accurrere nichil seuū sperantes
pati dō puidente. Cūq; a sopore surre
xisset. ualde ēgaudens. nocturnū oracu
lū omib̄ indicauit. & q̄ uidit in somnio
cunctis facere mandans. regis p̄sentiā
expectabat. Quē audiens ēē n̄ longe aci
uitate. p̄cessit cū sacerdotib̄ & ciuitatis
multitudine sacrā J maiorē alis gentib̄
eis p̄parans occasionē ad aliquē locum
q̄saphin appellabat. qd nom latine tran
latū scopulū significat. ex q̄ loco iero
solima tēplūq; potuisset uideri. Phenu
ces v̄ & chaldei regē secuti putabant
q̄a q̄cq̄d potuisset furor impalis ꝑmit
tere in ciuitatē ipse cōmitteret. ac p̄n
cipē sacerdotū sūmis afficere ctume
lis. Qd ediuerso ēcigit euenire. Sla
alexander. puidens multitudinē ues
tib̄ albis indutā. antistites v̄ cū byssinis
stolis. J p̄ncipē sacerdotū iacinctina
& aurea stola sup caput habentē cyda
rim. & sup laminā aureā in q̄ scriptū
erat di nom. adiit solus J num adora
uit. & p̄ncipē sacerdotū prim uenerat
ē. Omib̄ v̄ iudeis una uoce alexandrū
salutantib̄ & circūstantib̄ regib̄ syrie
& reliq̄s hoc facientē stupuerunt. cor
ruptāq; regis mentē putauerē. Parme
ni v̄ solus eū interrogauit dicēs. cur om
nib̄ n̄ adorantib̄ ipse adorasset p̄nci
pē sacerdotū gentis iudeę. cui ille.
n̄ hunc in q̄t adoraui. s; dm cui p̄ncepꝰ
sacerdotii fact ē. Sla p̄sōnū in hum ev
habitu ēspeci. ad huc in odio ciuitatū
macedonię ēstitit. Dūq; mecū cogitas
sem posse asiā uincere. incitauit me
neq̄ quā neglegere s; ēfidenter transire.
nā semp ductūrū meū dicebat exercitū
& p̄sarū traditurū potentiā. Idōq; nemi
nē aliū in tali stola uidens cū hunc ani
maduertisse habens uisionis J pbationis
nocturnę memoriā salutaui. et inde
arbitror diuino iuuamine electū da
riū uicisse. uirtutēq; soluisse persarū.
Preterea J oma q̄ in eo corde sperant p̄uen
tura ēfido Postq̄ parmenionis locutꝰ ē.
p̄ncipē sacerdotū honorans ad curren
tib̄ reliq̄s sacerdotib̄ ad ciuitatē usq; p
uenit. ad tēplū ascendens sacrificauit
dō sedm sacerdotis ostensionē. ipse aū
p̄ncipi sacerdotū J reliq̄s sacerdotib̄
munificentē multa donauit. oblato v̄
ei uolumine danielis in q̄ scriptū erat
quendā grecū p̄ditūrū p̄sarū poten
tiā. arbitratꝰ se ipsū ēē quē scriptura
significabat. qui sus ē. tū q̄dē multitu
dinē dimisit. Postero aū die ēuocans eos
iussit petere q̄s uellent donationes ac
cipere. Principe v̄ petente ut liceret
patrius uti legib̄ & septimū annū sine
tributis ēē mandauerit. oma ēcessit.
Cūq; a eo postulassent ut iudeos in ba
bylone & media gente p̄ciperet suis
poturi legib̄ p̄misit libentē facere q̄
poscebant. Dicente v̄ ipso ad multitu
dinē siq̄s elegerit ei militare p̄manens
in patrius legib̄ & sedm eas uiuens pa
ratū se eos ducere se pugnaturos cū eo
dixerit. Igit alexander ita disponens
iero solimā. duē ad reliq̄s ēxercitū ciui
tates. Et omib̄ eū ad q̄s p̄uenit amabilit
suscipientib̄. samaritę metropolis tunc
sichima nom habens. posita iuxta ga
rizin montē in q̄ transgressores habitant
iudei. uidentes a alexandro ita magni
fice iudeos honoratos. coacti iudeos se
fateri. Sla huiꝰ samaritę s̄ natureę sic